

CRNA GORA
Filip VUJANOVIĆ
PREDSJEDNIK

Podgorica, 22. jul 2009. godine

Predsjedniče,

Kao što ste upoznati, već duže vremena italijanske vlasti su vodile istragu protiv jednog broja crnogorskih državljana zbog navodnog učešća u takozvanom švercu cigareta. Da sam i ja obuhvaćen tom istragom saznao sam tek polovinom 2007.godine, najprije putem medija, a nekoliko mjeseci kasnije i preko dokumenta «obavještenje o završetku istrage» koje mi je formalno uručeno preko Ministarstva pravde Vlade Crne Gore.

U tom dokumentu pomenut sam na jednom mjestu u smislu mog navodnog saučesništva, tj. da sam «zajedno sa Barovićem, Vujoševićem i Pešić Dušankom, a uz saglasnost Đukanovića, proizvodio dokumentaciju potrebnu braniteljima Della Torre Franca tokom ispitivanja od strane Državnog tužilaštva iz Barija, koje se održalo u Bernu 3. aprila 2001. godine kao rezultat zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć upućenog kompetentnim organima švajcarske konfederacije, kao i da sam zajedno sa Barovićem i Vujoševićem brinuo o prebacivanju i reinvesticiji «zaradenog» novca udruženja, a između ostalog naročito svega što je poboljšavalo organizaciju i njen rad» - iz konteksta optužnice, koliko ja razumijem, to se može odnositi jedino na kupovinu aviona za Vladu CG, koji je navodno korišćen radi prebacivanja novca u inostranstvo.

Smatrao sam da ću u periodu koji je uslijedio nakon završetka istrage, posredstvom advokatske kancelarije prof. Enrica Tuccilla koja je bila angažovana da nas zastupa biti obaviješten na bazi kojih informacija ili dokumenata italijanski istražni organi dovode mene u vezu sa navodnim deliktima koji su bili predmet istrage.

Više puta sam od te kancelarije dobijao odgovor da prilikom izučavanja, razumio sam, veoma obimne dokumentacije, nije pronađeno bilo što, što bi bilo moguće povezati sa mojim imenom.

U svakom slučaju okolnost da sam obuhvaćen pomenutom istragom, kao i formulacije koje se u dokumentu «obavijest o završetku istrage» odnose na mene, nijesu me posebno uznemiravale, s obzirom da sam siguran da se nijesam ogriješio niti o zakone moje države Crne Gore, niti o zakone Italije ili bilo koje druge države. Isključivo sam radio u skladu sa nadležnostima i odgovornostima Ministarstva finansija, pa prema tome i Ministra finansija u vezi tranzitnih poslova (pa prema tome i cigareta) utemeljenih na tada važećim zakonima i propisima tadašnje Savezne Republike Jugoslavije i Republike Crne Gore, a čija je uloga striktno bila da se obezbijedi da se državna taksa od pomenutog tranzita naplati za državnu kasu,

kao i da se tako naplaćena sredstva utroše u skladu sa propisima. Propisana tranzitna taksa uredno je naplaćivana i transakcije evidentirane u Ministarstvu finansija i Crna Gora je od tih taksi prihodovala 270.808.553,00 USD.

U svakom slučaju, iz svih prethodno pomenutih razloga očekivao sam da, i bez nekog mog posebnog angažovanja, ni u kom slučaju neće biti predloženo protiv mene podizanje optužnice od strane tužioca iz Barija.

Sada, kada sudski proces otpočinje zakazivanjem preliminarnog ročišta (i nakon što sam se uvjerio da advokatska kancelarija g.Tuccilla nije uradila ništa za moju odbranu ili nije za nju zainteresovana) sasvim je jasno da mi je neophodna adekvatna pravna zaštita, koju u prethodnom periodu očigledno nijesam imao.

Iz sadržaja rezimea istrage tužioca Šelzija, koji je objavljen na Internetu, a koji sadrži 409 stranica, iz kojeg su pojedini djelovi objavljeni i u našoj štampi, smatram da je vazno da se uoči sljedeće:

1. Tužilac Selzi, kao prvenstveno, apostrofira odgovornost Države Crne Gore i njenih institucija za organizaciju tzv. šverca cigareta, kojim je, navodno, Država Italija oštećena za ogromne sume nenaplaćenih akciznih prihoda.
2. U optužnici se kao oštećena strana označava Vlada Republike Italije – Ministarstvo finansija, koje će učestvovati u daljim fazama sudske procedure, što, prema koncepciji optužnice, podrazumijeva da se nakon okončanja krivičnog postupka, stvore pravne pretpostavke za naplatu štete, a za istu, po tužilaštvu u Bariju odgovorna je Crna Gora i njene institucije (po pravnom principu da za štetu koju prouzrokuje službeno lice u vršenju službene djelatnosti, odgovara ogran – institucija u kome je to lice djelovalo). Šteta sa kojom se kalkuliše u ovom predmetu nije još precizirana, ali se iz konteksta obrazloženja može zaključiti da se radi o značajnim novčanim iznosima.
3. U okviru takve koncepcije optužbe, pripadnost Vladi Crne Gore, u periodu 1994-2002. godine, kako se u optužnici navodi, u liku njenog predsjednika, sa najbližim saradnicima – među kojima sam naravno i ja, kao tadašnji ministar finansija (s tim što po navodima optužnice spisak optuženih nije definitivni), tužilac poistovjećuje sa pripadnošću mafijaskoj organizaciji kamorističkog tipa, a takse za tranzit robe koje su bile predviđene našim propisima i uredno naplaćene nazivaju se «takozvanim taksama», odnosno privatnom kriminalnom dobiti mafijaške organizacije.
4. Dio procesa, sem u Bariju, vodi se u Švajcarskoj, koji obuhvata 10 okrivljenih koji su švajcarski državljani pa im se tamo sudi, a na bazi rezultata istrage tužioca Šelzija. U tom procesu, u optužnici tužilaštva Švajcarske, Crna Gora je označena kao «logistička baza za šverc cigareta» i detaljno je opisana njena navodna odgovornost.

Pošto ja i moji pravni savjetnici, smatramo da institucije Crne Gore, prije svega tadašnja Vlada Crne Gore ne mogu biti tretirani kao mafijaska organizacija

kamorističkog tipa, da naplata propisanih dažbina ne može da se tretira «takozvanim taksama» i prikazuje kao kriminalna privatna dobit grupe mafijaša, te da ja u čitavoj ovoj stvari nisam radio nikakav svoj privatni posao - nego vršio svoju službenu dužnost u skladu sa propisima, smatram da je neophodno da dobijem potrebnu pravnu pomoć i zaštitu, kako bih u navedenom sudskom postupku mogao uspješno da se odbranim od neosnovanih optužbi, a time da zaštitim interese i Crne Gore i njenih institucija na čiju se odgovornost cilja u oba sudska procesa.

Pomoć mi je potrebna u pravcu izmirivanja advokatskih troškova, koje svakako treba objektivizirati. Ja svakako računam da ću u ovom procesu, uz adekvatno zastupanje, biti oslobođen svake odgovornosti, čime se stiču pretpostavke da sve troškove koje budem imao povodom ovog procesa i štete, naplatim i da iz tih sredstava vratim novčanu pomoć koju od moje Države očekujem.

U tom smislu razmišljao sam da angažujem advokata Giuseppe-a Modesti-a iz Barija (koji je poznat kao izuzetno kompetentan advokat krivičnog prava i koji radi u advokatskoj kancelariji profesora Contenta, profesora krivičnog prava na Univerzitetu u Bariju), koji bi zajedno sa advokatskom kancelarijom Čejović iz Bara, kao konsultantom, sačinjavao pomenuti tim.

Smatram da je neophodno da me u daljem postupku zastupa potpuno novi advokatski tim – a ne kao do sada kancelarija prof. Tuccila, budući da sam iz dosadašnje komunikacije sa tom kancelarijom ostao uskraćen čak za elementarne informacije o toku postupka, a istovremeno ta kancelarija nije stavila nijednu primjedbu na sprovedene radnje istrage, na akte istrage i dokumenta, iz čega jasno proističe njihova strategija da je optužnica protiv mene trebala da bude potvrđena i upućena na suđenje (o čemu su me pismeno obavijestili), pa da će se tokom postupka, «kako se oni nadaju», razjasniti situacija.

Nasuprot tome, ja i moji pravni savjetnici smatramo da treba preduzeti sve pravne mjere da se umjesto potvrđivanja optužnice protiv mene i njenog upućivanja na suđenje, optužnica već na preliminarnom ročištu NE TREBA DA BUDE POTVRĐENA, već se treba maksimalno angažovati da se donese presuda da nema mjesta mom daljem krivičnom progonu. Na taj način, ne samo da bih ja bio oslobođen, već bi to značilo da ne postoje pretpostavke za krivični progon bilo kojeg drugog predstavnika Vlade CG, niti, kasnije, odgovornosti njenih institucija. Naravno izgubljeno je dosta vremena (dvije godine od završetka istrage) tako da sam sada vremenski veoma ograničen, jer u kratkom vremenu treba uraditi puno posla.

U međuvremenu, od kada je tužilac iz Barija predložio pokretanje optužnice protiv mene i uputio preliminarnom sudiji (prije nekoliko mjeseci) desile su se dvije, po mom mišljenju, veoma bitne i pozitivne stvari.

- Prvo, preliminarno ročište koje je bilo zakazano za 3. jun ove godine je odloženo i zakazano za 11. novembar, nakon mog direktnog obraćanja preliminarnom sudiji, iako me prethodno advokatska kancelarija profesora Tuccila

pismeno obavijestila da očekuju da preliminarno ročište 3. juna bude održano i da predmet bude upućen na suđenje.

- Drugo, 8. jula ove godine na federalnom sudu u Švajcarskoj, oslobođen je u prvom stepenu Franco della Torre , a ja sam prema optužnici Šelzija, odgovoran zbog navodnog uobličavanja nekog dokumenta koji je trebalo da posluži upravo njegovoj odbrani.

S obzirom da je neophodno preduzeti niz pravnih aktivnosti, koje su vezane za veoma kratak rok (kao što sam pomenuo preliminarno ročište je nakon odlaganja zakazano za 11. novembar o.g.) molim Vas da što je moguće prije donesete, nadam se, pozitivnu odluku u vezi ovog mog, uvjeren sam, opravdanog zahtjeva.

S poštovanjem,

Miroslav IVANIŠEVIĆ

Dostavljeno: Predsjedniku Vlade Crne Gore, gosp. Milu Đukanoviću